phātis. Propugnacula/ſt ſciētię ſeculares. Judicl.ix.g. Erat turri/ excelſa i medio ciuitatl.i. dignitas i medio mūdi. Et pauło poſt dicit: Et ſup turris tectū ſtātes erāt p ꝓpugnacula.i.p ſciētias ſeculares. Per has em̄ ſtant multi in turre dignitatis. Scuta/ſunt excuſatiōes. Job.xlj.a. Corpus eius q̄ſi ſcuta fuſilia compactū ſqua/mis ſele p̄mētib⁹: vna vni cōiungit: ꝛ nec ſpiraculū quidem incedit p eas. Galea/eſt vana ſpes de ſatiſfactione ꝛ venia. Eccl. v.b. Me tardes ꝓuerti ad dōm: ꝛ ne differas de die in die. Et i eodē. Me adijcias peccatū ſup peccatū: ꝛ dicas: miſeratio dei magna eſt: peccatoꝝ meoꝝ miſerebit. Sagittę/ſunt detractiōes. Hiere.ix.c. Sagitta vulnerans lingua eorū. Arcus/eſt prauū iudiciū. Oſee.vij.d. Facti ſunt q̄ſi arc⁹ doloſus: cadēt i gladio. Arcus doloſus eſt/q̄ p̄mo dōm ſuū vulnerat: hoc eſt iudiciū prauū: qz ſic dicit Ro.ij.a. In q̄ aliū iudicas/teipſū ꝓdēnas. Jacula/ ſūt verba adulatio/
Pſ.54. nis. Pſ. Molliti ſunt ſermones ei⁹ ſup oleū/ꝛ ipſi ſunt iacula. Vexilla/ſunt praua exēpla. Sap.ij.b. Memo expers ſit luxurię noſtrę: vbicq̃ relinquam⁹ ſigna lętitię nr̄ę. Loricę/ſūt delectatiōes ſibi cōnexę. Eccl.xliij.c. Induet ſe q̄ſi lorica aquis.i. delectatiōib⁹ quę terminū habent mare amaritudinis ęternę. Habitatores hui⁹ ciuitatis determīant/Ecech.xxvij.b. Perſę ꝛ lydij ꝛ libyes erāt i exercitu tuo viri bellatores tui. Perſę interp̄tāt latera ſua diſſuētes: ꝛ ſignificāt ſupbos: q̄ nō poſſūt hīe latera.i. aliquos pares q̄s ipſi nō diſſuant ꝛ dilaniēt: qz volūt eos ſibi ſubijcere. Lydij interp̄tat nati vel generati: ꝛ ſignificāt luxurioſos: q̄ ſemp ſtudēt generatiōi. Libyes interpretat introiēs: ꝛ ſignificat cupidos q̄ ſemp ſunt i introitu: dūcq̃ ſitim ſedare cupit/ſitis altera creuit. Hi ſunt g̃ habitatores hui⁹ ciuitatis: de q̄b⁹ dicit.j. Job.ij.c. Omne q̄d eſt i mūdo/eſt cōcupiſcētia carnis/ꝛ cōcupiſcētia oculoꝝ ꝛ ſupbia vitę.

¶ Expoſitio Pſ.LX.

Exaudi deus ꝛc. Titulus. In finē in hymnis pſalm⁹ dauid. In p̄cedēti pſalmo ęgit de fructu tribulatiōis: hic aūt licq̃ in tribulatiōe poſit⁹ ſit iuſt⁹ vel eccl̄ia/laudat deū ꝛ de exaltatione ſua ꝛ triūpho quē habet in agonia tribulatiōis/gr̄aſ agit. Uñ ſenſ⁹ tituli talis ē. Pſalm⁹ iſte dirigēs nos/in finē/chriſtū: in hymnis.i. i laudib⁹ exhibitis: dauid.i. chriſto. Intēdit aūt alios monere ad laudem
Partitio pſalmi dei. Bipt̄it⁹ ē pſalm⁹. Primo int̄ tribulatiōes poſit⁹ iuſt⁹ vel eccl̄ia orat/ꝛ ſe pſeuerāturū dicit. Secūdo ſe auditū eſſe indicat/ꝛ laudes ꝓmittit: ibi: Qm̄ tu de⁹ me⁹. Dicit ergo iuſt⁹:

a ¶ Exaudi de⁹ depcationē meā/ꝑ malis amouēdis. b ¶ Intēde oroni meę/ꝑ bonis adipiſcēdis. Et nota exaudire dr̄ aurib⁹: intēdere aūt oculis. Vox em̄ audit̄ aure: opus autē videt̄ oculis. Et hęc duo neceſſaria ſunt ei q̄ vult a dño exaudiri: vt nō tm̄ oret voce: ſed ꝛ ope. Nō em̄ ceſſat orare/qui nō ceſſat bñfacere. Et ideo poſtq̃ dixit: exaudi/addit/ intēde: q.d. audi vocē ꝛ aſpice ad opa. Itē ꝑ hoc q̄ dicit: depcationem/notat orationem ſuam eſſe aſſiduam: vt hęc p̄ꝑpoſitio de/ notet extēſionē: Prepoſitio enim quandoq̃ implet/q̄ſq̃ mutat/q̄ſq̃ auget/quādoq̃ minuit. Jaco. vlti.d. Multū valet depcatio iuſti aſſidua. Item notat eaz eſſe purā/cum dicit: Intende oroni meę. Oratio em̄ eſt ad deū tm̄: depcatio aūt q̄ſq̃ fit ad hominē. Et illa oratio dicit pura/q̄ ad deū ſolū eſt. Poſtea oſtdit orationē ſuā generalē eſſe/cū dicit: c ¶ A
Pſ.118. finib⁹ terrę ad te clamaui. Juſtus em̄ ꝓceps eſt omniū orationū q̄ fūt in eccleſia. Unde in Pſ. Particeps ego ſum omnium timentiū te. Et ideo dicitur clamare ad dōm: A finibus terrę.i. ab omni loco eccleſię quātūcūq̃ ſit remot⁹ ab eo. Dicit etiā iuſt⁹ depcari cōtra inſult⁹ maloꝝ hominū: orare cōtra inſult⁹ diaboli. Itē dicit depcari contra miſerias alioꝝ: clamare cōtra infirmitates ꝓprias. Oſtēdit etiā orationē ſuā eſſe directam/cum dicit: ad te. Et deuotā/cum dicit: clama/
Pſ.31. ui. Item neceſſariā/cum addit: d ¶ Dum anxiaretur cor meū: tunc.ſ. clamaui. Pſ. Cōuerſus ſum in erumna mea dū cōfigit ſpina. Item fidelem oſtendit/cum dicit: e ¶ In petra/exiſtentē.i. in chriſto p fidem. f ¶ Exaltaſti me. q.d. pſeuerabo vel pſeueraui in inſtantia orationis: donec exaltaſti me ſup inimicos meos quoſcūq̃/ dādo mihi victoriam de eis. Dico q̄/ exaltaſti me: dando victoriam cōtra mala. Et plus feciſti: Quia g Deduxiſti me/vt in bonis ꝓficerem. Deduxiſti inq̃ de virtute in virtutē ꝓficientē.i. de operib⁹ vnius virtutis in opera alterius virtutis. Et ſic notat ſe nō ocioſū fuiſſe p⁹ victoriā. Nō em̄ deducit q̄ iacet vel dormit. Sap.x.b. Juſtū deduxit dominus per vias rectas. Pſ. Tenuiſti manū dexterā meā/ꝛ in volūtate tua deduxiſti me. Pſ.72. Iſte ducat⁹ ſignificat⁹ fuit Numeri.xxxiij.p q̄draginta duas māſiones per quas deduxit dominus filios iſrael. Pſ. Dux Pſ.79. itineris fuiſti in cōſpectu eius. Mūdus autē non ducit ſuos per vias rectas: ſz per labyrinthū: quia in circūitu impij ambulant: b ¶ Quia factus es ſpes mea. q.d. tibi ducatum meū aſcribo: quia nō habeo in aliū ſpē niſi in te. Vel ſic: Ideo/deduxiſti me: quia in te ſperaui: qz ſi in aliū haberē ſpem et confidentiā: tu me relinqueres ꝛ non deduceres. Pſ. Dominus amat iudicium: et nō derelinquet ſanctos ſuos: in Pſ.36. ęternum conſeruabunt. Sic ergo/factus es ſpes mea: vt me in bono proficientem deducas. Sed quia ſemper inſidiatur inimicus: ſcōm illud Geñ.iij.c. Ipſa conteret caput tuū ꝛ tu inſidia.

g bus terrę ad te clamaui dum
e tanxiaretur cor meum: in pe/
f tra exaltaſti me. Deduxiſti
h me quia factus es ſpes mea:

Potest autem legi a principio in perſona peccatoris pęni/ In pſona
tentis ꝛ dicentis: a ¶ Exaudi deus depcationem pęnitentis
meam/de peccatis dimittendis. b ¶ Intende oroni meę/de gratia recuperāda. c ¶ A finib⁹ terrę ad te clamaui: id eſt longe a te factus p peccatū. Pſ. De profundis Pſ.129.
clamaui ad te domine. Jone.ij.b. De ventre inferi ego clamaui ꝛ exaudiſti me. d ¶ Dum anxiaret cor meū. Hoc eſt vnū ꝛ ſummū remediū: vt cū hō i anxietate animi eſt/clamet ad dōm. Jone.ij.a. Clamaui i tribulatiōe ad dōm. Et in eodē.d. Cū anguſtiaret in me aīa mea/dñi recordat⁹ ſū: ꝛ venit ad te oro mea. Jaco.vlt.c. Triſtat aliq̃s i vob: oret ęquo aio ꝛ pſallat. Lucl.xxij.e. Fact⁹ i agonia ꝓlixi⁹ orabat. Vel pōt iungi ei quod ſequit: e ¶ In petra exaltaſti me: id ē in ardua pęnitentia: quod feciſti/dum anxiaret cor meū/ in contritione. Pſ. Anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meus: in Pſ.142. me turbatū eſt cor meum. Et dum homo multū anxiatur in contritione: tunc aſſumit duram pęnitentiā/quę per petram ſignificat. Unde Prouerb.xxx.d. Lepuſculus plębs invalida: in petra collocat cubile ſuum. Lepuſculus eſt qui timens eſt ꝓ pctis ſuis. Talis collocat cubile ſuū in petra pęnitētię. Hiere. xlviij.d. Relinquite ciuitates/ habitate in petra habitatores moab. Hoc ſignificat petra quā vnxit iacob/Geñ. xxviij.d. et erexit in titulum: Quia dulcis eſt proficiētibus ꝛ ſuauis: et ſignum victorię contra vitia: g ¶ Deduxiſti me/ de vitio in virtutem/ de culpa ad gratiam: quod magis propꝗ dicit eductio q̄ deductio. Pſ. Eduxit me de lacu mi/ Pſ.39.
ſerię ꝛ de luto fęcis: ꝛ ſtatuit ſupra petram pedes meos. Dicit autem/deduxiſti/ꝛ nō eduxiſti: vt plus notet: quia poſtq̃ eduxit dominus de peccato: deducit hominem faciendo eum proficere. Unde in Pſ. poſt prędicta verba: ſcz Et ſta/ Pſ.39.
tuit ſupra petram pedes meos: adiungit: Et direxit greſſus meos. In hoc autem quod dicit: deduxiſti/innuit ſe eſſe cęcū/qui duce indiget vidente: alioquin ſi cęc⁹ cęco ducatū prę/ Matth.15.b.
beat ambo in foueam cadunt. Dicit ergo: Deduxiſti me: id eſt ducem dediſti mihi rationem/ prelatū/ magiſtrū. Pſ. Pſ.79.
Dux itineris fuiſti in conſpectu eius. Deut.viij.a. Adduxit te dñs q̄draginta ānis per deſertū. Determinat aūt per quid homo educit de peccato. ſ. per ſpem venię. Unde addit: h ¶ Quia factus es ſpes mea/ tripliciter. ſ. ſpes venię/ſpes gratię/ſpes glorię. Quia em̄ hoc ſperat a domino: ideo exire cōſentit/ et appetit de peccato. Sed quia pharao cōtemptus

* ſurgit in ſcādala

De ecclesia vel viro iusto

tuum ⁊ tu insidiaberis calcaneo eius: Ideo etiaz factus es mihi a Turris ad defendēdum. Nō debilis: sed b Fortitudinis. Et hi c A facie inimici diaboli vel mali hois. Prouer. xviij. b. Turris fortissima nomē dñi: ad ipsum currit iustus ⁊ exaltabit. q. d. nō poterit ad eū attingere inimic⁹. Uñ de Job dicit Greg⁹.

In alto mētē fixerat: et ideo ad eum hostis irrūpere non valebat. Et qz tu factus es mihi turris fortitudinis nō supabit me inimic⁹: sz ego d In habitabo in tabernaculo tuo. i. i ecclesia militāte ero: et pugnabo ꝯ inimicū: Usqz g In secula. i. vsqz quo moriens intrē in secula seculoꝝ. i. in secula seimpiterna. Et hoc nō fortitudine mea: Sed qz h Protegar in velamēto alarū tuarꝝ. s. potētię tuę q̄ me potes ꝓtegere: ⁊ misericordię tuę q̄ idē vis facere. Hoc est qd supra petijt: Sub vmbra alarꝝ tuarꝝ ꝓtege me a facie impiorꝝ q̄ me afflixerūt.

Al. † Inquilinus ero
Al. † vsqz
Al. † cooperiar
Pš. 16.

De pęnitente

* surgit in scandala: ⁊ diabolus cōtra pęnitētes fortⁿ insurgit: cito recideret homo i peccatū nisi dñs eū deduceret ⁊ regeret ⁊ ꝓtegeret cōtra insultus tēptationū. Ideo bene addit: a Turris fortitudinis: supple facⁿ es mihi. c A facie inimici: Nō dic a machinis: sed a facie: qz diabolⁿ plures decipit blandicijs q̄ terroribⁿ: qd tangit. j. vbi dicit: Cadēt a latere tuo mille: ⁊ decē milia a dextris tuis. Per dexterā significat ꝓsperitas ⁊ arrisus. Per latus sinistrꝝ significat aduersitas ⁊ ꝓsecutio. Uel ad litteram: Facies inimici est facies mulieris ornata: quā multi vidētes capti sūt. Exemplū habet de dauid. ij. Regl. xj. a. q̄ vidit bersabee ⁊ captus est i cōcupiscētia eⁿ. Ideo dicit Eccli. ix. b. Speciē mulieris alienę multi admirati reprobi facti sunt. d Inhabitabo. Hoc vt supra exponat. Et ꝗter hoc notandū q̄ dicens: Inhabitabo reprehendit vagos. Hiere. xliij. b. Hęc dicit dñs ꝓlo qui dilexit mouere pedes ⁊ nō quieuit ⁊ dño nō placuit. e In tabernaculo militię: nō i balneo ꝯ ociosos. Job. vij. a. Militia ē vita hois sup trā. Gen. xxv. d. Jacob vir simplex habitabat in tabernaculis: f Tuo nō inimici vt apostatę. g In secula: nō ad horā vt mercēnarij. Joh. viij. e. Seruus nō manet in domo in ętnū: filⁿ aūt manet in ętnū. h Protegar in velamēto alarū tuarꝝ: vt supra expositū est. Matth. xxiij. d. Quotiēs volui cōgregare filios tuos quēadmodū gallina cōgregat pullos suos sub alas. Pullos dicit nō vulpes nō miluos. Deut. xxxij. b. Sicut aquila ꝓuocans ad volandū pullos suos: ⁊ sup eos volitans. Dñs em̄ protegit ⁊ fouet nos alis suis vt plumescamus virtutibⁿ ⁊ bonis operibⁿ: ⁊ his volemus post ipsū ad cęlū. De hmōi pennis dic Augⁿ. Alia sarcina premit te: christi sarcina te subleuat. Alia sarcina pondus habet: christi sarcina pennas habet. Mā ⁊ aui si pennas detrahas onus tollis: ⁊ quo magis abstuleris eo magis in terra remanebit. i Quoniā tu deⁿ ⁊c. Secūda pars: vbi ostendit se esse exauditum. Cōtinuatio. Inhabitabo et ꝓtegar quoniā tu deus exaudisti orationē meā: vt. s. nō solū in ꝓsenti me custodias: sed vt etiā futura bona mihi largiaris. Hoc ē qd sequit: k Dedisti hereditatē timētibⁿ nomē tuū dñe. Dedisti. i. dabis. Eccli. j. b. Timēti deū bene erit i extremis. l Hereditatē illā: de qua Deut. xviij. a. Dñs ipse ē hereditas eorꝝ. Esa. lviij. d. Cibabo te hereditate iacob pris tui. Eccli. xxiiij. c. Hereditas mea sup mel ⁊ fauū. m Timētibus: imo deberet dicere diligētibⁿ: sm illud Job. xxxvj. d. Annūciat de ea amico suo. Solutio. Loquit de timore filiali: de q̄ Eccli. xxv. b. Timor dei initiū dilectionis eⁿ. Itē Eccli. xl. d. Timor dñi sic padisⁿ bñdictiōis. n Nomē tuū. Nota q̄ quędā nomia dei sūt timēda ⁊ terribilia: sicut iudex iustus. Hiere. xxiij. b. Hoc est nomē qd vocabūt eū dñs iustⁿ noster. Quędā sūt amabilia: sicut iesus misericors. Prima ad iudiciū ꝓtinent: alia ad misericordiā. Postea ostēdit q̄d in illa

Secūda pars

a turris fortitudinis a facie inimici. † Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegar in velamēto alarum tuarum. Quoniā tu deus meus exaudisti orationem meam:
b
c
d
e
f
g
h
i

dedisti hereditatē timētibus nomē tuum. Dies sup dies regis adijcies: annos eius vsqz in diem generationis et generationis. † Permanet in eternum in conspectu dei:
k
l
m
n
o
p
q
r
s

hereditate habebit. Primū est ꝓpetuitas vitę: qd notat cum dicit: o Dies sup dies regis adijcies. Dies dicunt oēs qui se bñ regūt. Istis addit dñs: dies ętternitatis: sup dies tpis. Sz qz dicit qd breue videt. s. dies: subdit significans ętternitatē alio noie: et est idē sensus: p Annos eⁿ: supple adijcies: Et facies durare q Usqz in diē generationis et generationis. i. vsqz in diē qui trāscēdet secula ꝓsentis ⁊ futurę generationis: De quibⁿ diebⁿ ⁊ annis. Pš. Cogitaui dies antiquos ⁊ ānos ętternos i mēte habui.

Al. † secula et secula
Al. † Permanebit
† Pš

Nota q̄ dicit: Dies sup dies adijcies nō sup noctes: qz dñs nō adijciet dies ętnitatis sup noctes pctōꝝ. Esaię. vlt. g. Erit sabbatū ex sabbato. Qui igit in ꝓsenti nullū habet die: nullū habebit in futuro: Sz sic pictor sup albū colorē supaddit aureū: ita dñs sup dies pęnitētię supaddit dies glię. s. cū hō se dealbauerit p pęnitētiā in sanguīe agni. Dies pęnitētię breuis ē dies glię lōga est: Uñ eā vocat annū subdēs: Annos ⁊c. Esa. lxiij. a. Dies vltiōis i corde meo. i. dies pęnitētię: annⁿ retributiōis meę venit: id ē ānus glię ętnę. Ecech. xiij. b. Die ꝓ anno dedi tibi: ꝓ anno ęternę glorię acquirēdo. Job. xxxvj. b. Cōplebūt dies suos in bono. s. in pęnitētia: et annos suos in glia. Notandū aūt q̄ annⁿ dicit multipliciter.

Ętternitatis increatę. Pš. Tu autē idem ipse es ⁊ anni tui nō deficiēt. In hoc anno ē vna dies: de qua Pš. Melior est dies vna in atrijs tuis sup mīlia. De hoc anno est fides.

Pš. 101.
Pš. 83.

Ętternitatis creatę. Uñ Pš. Cogitaui dies antiqs ⁊ annos ętternos i mēte habui. Hic annⁿ hz septē dies. s. septē dotes. De hoc anno est spes.

Pš. 76.

Gratię vel benignitatis. Pš. Bñdices coronę anni benignitatis tuę. Esa. lxj. a. Ut prdicarē annū placabilem dño. Hic annus habet septē dies. s. septē dona spūssancti. Eccli. j. a. Dies seculi q̄s dinumerauit: De hoc anno est charitas.

Pš. 64.

Est annⁿ

Ecclīasticę vnitatis. Hic est annⁿ iubileⁿ: de quo Leuitic. xxv. b. Hui⁹ sūt septē dies. s. septē sacra mēta. Exo. xxij. d. Septē diebⁿ sit aial decimādum cū matre sua: octauo die reddes illū mihi. Aial decimādū est electⁿ glificādⁿ: q̄ debet restituere casū angelorꝝ. Hic debet esse cū mre sua ecclia septē diebⁿ nutriēdⁿ. s. septē sacris: et die octauo debet reddi deo. De h anno ē intellectⁿ.

Predestinatiōis. Job. iij. a. Nō cōputet in diebus anni. Huⁿ anni dies sunt electi: vel illi tres de qbⁿ Ecech. xiij. f. Noe daniel ⁊ iob. Huic anno subseruit admiratio videlicet quare vnus ꝓdestinet ⁊ alter reprobet. Unde Roma. xj. d. exclamat apostolⁿ: O altitudo diuitiarū ⁊c.

Sterilitatis. s. tpis ante gratiā Luc. xiij. b. Ecce tres anni sunt ex quo venio querēs fructum in ficulnea hac ⁊ nō inuenio. Tres anni sunt tempus ante legē sub lege: Et tñ ablata fuit lex quādo mediū silentiū tenuerunt omnia. Huⁿ anni dies sūt peccata. Job. iij. a. Pereat dies in qua natⁿ sū. De hoc anno est timor. Quid autem sit dictu q̄ dicit in hoc versu. s. Dies sup dies regis adijcies: annos eⁿ ⁊c. breuiter exponit dicens: r Permanet in ęternum: id est permanebit. Ecce perpetuitas vitę: quam assignauimus primū esse inter ea quę sunt in hereditate cęli habenda. Secundū est aperta dei visio: Unde dicit: s In cōspectu dei. Osee. vj. a. Uiuemus in conspectu eius. Esaię. xxxiij. c. Regem in decore suo videbunt. Job. xvij. a. Hęc est vita ętterna: vt cognoscant te verum deum et quem misisti iesum christum. Tertium est omniū miseriarum amotio. Quartum est omnium promissorum solutio. De his duobus addit:

Sap. 18. a.

Misericordiā

a ¶Misericordiã ⁊ veritatez eiꝰ/ quis requiret:q.d. non erit ibi miseria:et ideo nullꝰ reqret misericordiã: Nec erit aliqd de ꝓmissis non solutũ:et ideo nullꝰ requiret veritatẽ eiꝰ. b ¶Sic.i.cũ/in illa hereditate introductus ero: c ¶Psalmũ dicã nomini tuo.i.laudabo nomẽ tuũ. d ¶In sęculũ/cõsecutiuũ/ sęculi. Sic inqꝫ faciã illd i futuro: e ¶Ut/in ꝑsenti/ f ¶Reddã vota mea/ baptismi et religiõis. Non semel vel ad horam:sed g ¶De die in diẽ.i. assidue et cũ pseuerãtia.q.d. ꝑ hoc veniã ad deũ laudandum in ęternum:si hic pseuerabo in seruitio eiꝰ:alik nõ:qz hoc ẽ votũ qd in baptismo vouet q̃libet christianꝰ. Eccs.v.a. Si qd vouisti deo/ne moreris reddere:displicet enĩ deo infidelis ⁊ stulta ꝓmissio. Infidelis dr ꝓmissio:qñ a bono ꝓmisso resilit. Stulta ꝯo/qñ malũ ꝓmittit. Ecech.xvij.e. Qui dissoluit pactũ/nũquid effugiet: Potest etiam aliter legi illud qd dicit: a ¶Misericordiã et veritatẽ eius ⁊c. vsqꝫ in finẽ.q.d. multi sunt qui requirunt misericordiã sibi fieri ⁊ nõ veritatẽ:sed pauci vel nulli requirũt simul misericordiã ⁊ veritatẽ. Unde q̃si admirãs q̃rit: Misericordiã et veritatẽ eiꝰ/simul/quis requiret.i.petet: Vel quis requiret.i. cogitabit ⁊ recogitabit apud se quãta ẽ dei misericordia/⁊ quãta ẽ eiꝰ veritas: Quis/enĩ/requiret misericordiã/qua ꝓ nob tot ⁊ tãta sustinuit: Pauci aut nulli. Esa.lvij.a. Justus perit/⁊ nõ est q̃ recogitet ĩ corde suo. Eccli xxix.c. Gratiã fideiussoris ne obliuiscaris: dedit enĩ ꝓ te animã suã. Itẽ/quis requiret misericordiã/qua ꝓ talibus illa sustinuit: Roma.v.b. Cõmẽdat deus suã charitatẽ in nobis:qñ cũ adhuc peccatores essemꝰ:christꝰ ꝓ nobis mortuus est. Itẽ/ quis requiret misericordiã/q̃ peccata dimittit: Titũ.iij.b. Nõ ex opibus iusticię q̃ fecimꝰ nos:sz ꝯm misericordiã suã saluos nos fecit. Itẽ/quis requiret misericordiam/qua ipse confert gratiam: Ecech.xvj.b. Laui te aq̃:et emũdaui sãguinẽ tuũ ex te:et vnxi te oleo. Itẽ/quis reqret misericordiã/qua expectat ad pęnitentiã: Ro.ij.a. Ignoras quoniã misericordia dei ad pęnitentiã te adducit. Item/ quis requiret misericordiã/qua peccãtes reuocat: Esa. xxx.e. Erũt aures tuę audiẽtes vocẽ post tergũ monẽtis. Itẽ quis reqret misericordiã/qua pascit ingratos: Matth. v.g. Solẽ suũ oriri facit sup bonos ⁊ malos. Quis q̃ oẽs istas misericordias reqret: Pauci vere. Osee.xiij.b. Adimpleti sũt ⁊ saturati sũt :⁊ eleuauerũt corꝫ suũ ⁊ obliti sũt mei. Itẽ/quis requiret veritatẽ/qua puniet vniuersalik: Eccs.xij.d. De omni reatu/adducet dñs in iudiciũ. Et Matth.xij.c. De omi verbo ocioso qd locuti fuerint homies: reddituri sunt rationẽ in die iudicij. Itẽ/quis requiret veritatẽ/qua tã districte iudicabit: Prouerb.vj.d. Nõ acquiescet cuiusq̃ ꝑcibus:nec suscipiet ꝓ redẽptione dona plurima. Item/quis requiret veritatẽ/qua tã grauik puniet: Esa.xxxiij.b. Quis ex vobis poterit habitare cũ ardoribꝰ sempiternis: Itẽ/quis requiret veritatẽ/qua tãdiu puniet.i.sine fine: Apocꝯ.xiiij.c. Fumus tormẽtoꝝ eius ascẽdet in sęcula sęculoꝝ. Loquik de babylone.i.de mũdo. Esa.lxv.a. Iste sumꝰ erit ĩ furore meo:ignis ardens tota die. Quis q̃ requiret misericordiã ⁊ veritatẽ eiꝰ: b ¶Sic.i.si ita requirã: c ¶Psalmũ dicã nomi tuo.i.bona opa faciã ad honorẽ nois tui. d ¶In sęculũ sęculi.i.q̃diu vixero in hoc sęculo. e ¶Ut reddã vota mea de die in diem:sicut supra expositũ est.

¶Expositio Ps.LXI.

Onne deo subiecta erit ⁊c. Titulꝰ. In finẽ ꝓ idithũ psalmꝰ dauid. In ꝓcedẽti psalmo ęgit de cęlesti hereditate. Et dicit Greg: ꝙ vilescũt tpalia cũ ꝑsiderãt ętna. Jõ in b psalmo agit de trãsiliẽte spũali:q̃ corde trena trãsilit. De hoc est titulꝰ. Idithũ enĩ interptat trãsiliẽs eos.s.mũdanos/terrena amantes. Unde sensus tituli talis est. Psalmꝰ/iste est/dauid ꝓphete/habitꝰ/ ꝓ idithũ: id est agens de trãsiliẽte: qui trãsilit:in finẽ/christũ:qui nõ in via remanet:sed vsqꝫ in finem transilit. Intentio patet:qz monet vt ꝓtẽptis tẽporalibꝰ:ad ęterna aspiremꝰ. Modus. Triper titus est psalmꝰ. Primo trãsiliens iste respõdet inuidis volẽtibꝰ decipere. Secũdo seipsuz hortak subijci deo: Et ad idẽ monet alios: ibi: Uerũtamẽ deo subiecta. Tertio errãtes increpat/ monẽs in deo/nõ ĩ caducis ⁊ trãsitoriis confidere:ibi:Uerũtamẽ vani. Trãsiliens q̃ iste.i. vir iustus vel ecclesia.i.clericus aut religiosus/ videns ꝙ qui se trãsilit/ defacili trãsilit ęctera oia. Se aũt trãsilit hõ ꝑ humilitatẽ:ab hũilitate incipit/dicẽs: b ¶Nõne deo subiecta erit anima mea:q.d.sic:subiecta erit.i. Pet.v.b. Hũiliami sub potẽti manu dei. Deo/nõ auro. Matth.vj.d. Nõ potestis deo seruire ⁊ mãmonę. Nec spũi ⁊ carni. Eccs.x.b. Uidi suos ambulãtes in equis.i. carnẽ dominantẽ spiritui. Gen.xvj.a. Agar cõtẽpsit dominã suã. Itẽ nec peccato. Ro.vj.b. Non regnet peccatũ in vestro mortali corpore. Anima mea/nõ dicit caro:qz vt dicik Gal.v.c. Caro cõcupiscit aduersus spiritũ. Et non vult deo subijci:iõ dicik Lucꝯ.j.e. Magnificat aia mea dñm. Subiecta erit deo: vt discipula magistro. Esa.l.b. Audiã quasi magistrũ.i.obediã euãgelio. Roma.x.c. Nõ oẽs obediũt euãgelio. Item vt creatura creatori. Esa. xlv.b. Uę qui contradicit factori suo. Itẽ vt materia artifici. Hiere.xviij.a. Sic lutũ in manu figuli: sic vos in manu mea dicit dñs. Itẽ vt sponsa spõso. Esa.lxj.d. Exultabit aia mea in deo meo:qz induit me vestimento salutis:⁊ indumẽto iusticię circũdedit me:quasi spõsam ornatã monilibꝰ suis. Itez vt ancilla dominę.j.Regl.xxv.g. Famula tua sit in ancillam vt lauet pedes seruorum domini mei. Postea ostẽdit causas istius humiliatiõis. Prima est:quia filium suum nobis dedit: Unde dicit: i ¶Ab ipso enim.i. a deo patre. k ¶Salutare meũ:id est christꝰ: De q̃ Matth.j.d. Uocabis nomẽ eius iesum: et ipse saluum faciet populũ suum a peccatis eorum. Et bene dicit:ab ipso/quasi non a me:a quo nõ est nisi malum. Unde Osee.xiij.c. Perditio tua israel ex te est:tantũmodo ex me auxiliũ tuũ. Secũda cã est bonũ creatiõis. Unde addit: l ¶Nam et ipse deus meus:qui creauit me. Tertia est beneficiũ saluationis. Unde addit: m ¶Et salutaris meus/per recreationẽ. Johel.ij.g. In sion ⁊ in hierusalẽ erit saluatio:id est in vita cõtemplatiua ⁊ actiua. Quarta:quia adiuuat. Unde dicit: n ¶Susceptor meus. Alia habet: Adiutor/vel/fortitudo. Ps. Adiutor in tribulationibus quę inuenerunt nos nimis. Quinta: quia confirmat in bono. Unde adiungit: o ¶Non mouebor amplius: licz hostis impellat temptando.j. Pet.v.c. Deus omnis gratię qui vocauit nos in ęternam gloriã suam in christo iesu modicũ passos:ipse perficiet/cõfirmabit solidabitq̃. Bene autem postq̃ dixit: Susceptor meus / adiungit: Non mouebor amplius.q.d.anteq̃ me susciperes/mouebar. Sed nunc postq̃ me suscepisti:non mouebor amplius. Hoc est quod dicit Augustinus. Inquietum est cor nostrũ dñe donec pueniat ĩ te. Deus enĩ est locꝰ aię Unde nõ ẽ mirũ si postq̃ suscipik a loco suo:si nõ moueak amplꝰ. Eccli. xj.c. Cõfide in deo ⁊ mane ĩ loco tuo. Eccs.x.a. Si spũs potestatẽ habentis ascẽderit sup te:locũ tuũ ne dimiseris.

b ¶Nõne deo ⁊c. Moralik/vita claustraliũ describik hic in septẽ. Primũ ẽ obediẽtia: Nõne deo subiecta. Secũdũ/hũilitas: Ab ipso enĩ.q.d.nihil a me. Lucꝯ.xvij.c. Cũ oia bñ feceritis/dicatis:serui iutiles sumus. Tertiũ/fides: Nam ⁊ ipse deus meus. Quartũ / gratitudo bñficij: Salutaris meus. Quitũ/ sodalitas: Susceptor meꝰ/ĩ societatẽ fratrum. Sextum pseuerantia: Non mouebor amplius. Septimũ patiẽtia

Partitio psalmi

Al. †subiciek

Al. †Eteũ

Al. †adiutor

Aia debet subijci deo

Ps.45.

Quare aia debeat subijci

Moraliter

Al. †psallã

Al. †deus